“Tswi! Tswi! Tswi!”

“Kwa! Kwa! Kwa!”

“Da! Da! Da!”

UDada nomhlobo wakhe uHobe badibana echibini ababeqhele ukudibana kulo kufutshane nomlambo.

Yaye iyimini eyayishushu kakhulu. UDada wangena emanzini. UHobe wacinga wathi, “Ingathi kumnandi ukudada.”

“Hobe, uyakunqwenela ukudada?” wabuza uDada emana ukutshonisa intloko emanzini.

“Yiza ndikubeleke, ndikufundise ukudada,” watsho uDada.

UHobe wabhabhela emthini xa kufika ixesha lokuba atshonise eyakhe intloko emanzini.

UHobe wacinga elusizi, “Andisokuze ndikwazi ukudada njengoDada.”

Washiyeka yedwa uDada apho emanzini.

“Owu yhini Hobe! Undityhafisela ntoni? Kutheni undishiya ndodwa nje emanzini? Bendicinga ukuba uyakubawela ukudada njengam,” wakhalaza uDada.

“Ndoyika ukurhaxwa,” waphendula uHobe. “Bendicinga ukuba ufuna ukufunda ukudada njengam,”utshilo uDada.

“Tswi tswi tswi! Dada, nam mandikufundise ukubhabha.”

Shwiii! Wabhabha uHobe waya kuthi ngcu elityeni elikhulu. Walandela uDada.

Kusenjalo, nanko uHobe phezulu emthini omde. Washiyeka uDada enomsindo kuba engakwazi ukulandela.

“Hayi bo! Kutheni uHobe engandicingeli nje? Ndilidada, andiyontaka. Ndiqhele ukudada. Andikuqhelanga ukubhabha,” wazicingela uDada enomsindo.

UHobe wamvela umhlobo wakhe uDada, wehla emthini.

Bahlala phezu kwelitye bajongana bethe cwaka.

Ekugqibeleni, wathi uHobe, “Mhlobo wam, namhlanje ndifundile ukuba andisokuze ndidade njengawe.

Nawe ngokunjalo, akusoze ubhabhe njengam. Mna ndiyabhabha, wena uyadada.” Bagonana abahlobo.

“Singamadada, thina singamadada. Siyakuthanda ukudada. Xa sidada edamini, sitshonisa iintloko, siphume sele sisithi, ‘Kwaa kwaa kwaa gxadada! Kwaa kwaa kwaa gxadada!’”

“Khanikhangele ezo ntakana. Ziphaphazela ngamaphikwana zithi, ‘Tsiyoyo, tsiyoyo, tsiyoyo!’”